

Mode

Michael Barnaart is thuis in de Hofstad

Vrij

Weekendmagazine

Lifestyle

De andere kant van Den Haag

Column

Veldhuis verandert de stand van zaken

Florence Rapati

Kruipt in de huid van Mata Hari

Florence kort

Florence Rapati is geboren op 29 januari 1987 in Leidschendam. Opleidingen: Koninklijk Conservatorium vooropleiding en HBO Nationale Ballet Academie. Ze heeft een eigen bedrijf, 'Flow Performing Arts' en een stichting, 'Art Generation'. Ze heeft in de muziekwereld onder meer gewerkt met Herman van Veen, De Jeugd van Tegenwoordig en Kytman. Dit najaar is de release van de documentaire 'Mata Hari - The naked spy', gemaakt door Red Spoke Media.

Mata Hari

was een vrouw met wilskracht

Florence Rapati, een gedroomde naam voor een danseres. Maar zo heet ze echt. Voor een documentaire kroop ze in de huid van Mata Hari, een vrouw met een heftige geschiedenis.

Tijdens een wandeling in het door haar zo geliefde Den Haag staat ze even stil op het Binnenhof. „De geschiedenis van de stad is hier zo voelbaar”, zegt Florence Rapati. „Daarom vind ik dit zo'n mooi deel van de stad. Ik heb dat ook als ik langs hotel Des Indes loop. Daar overleed in 1931 de beroemde danseres Anna Pavlova, die ik als mijn grote voorbeeld zie.” „Ik ben net verhuisd naar Voorburg. Dat is maar tien minuutjes met de tram naar Den Haag. Ik woonde eerst in de binnenstad, maar had op een gegeven moment wat meer rust nodig. Boven mij woonde een man die vaak stomdronken was en dan heel vervelend werd. Dan begon hij te schreeuwen of liet halters op de vloer vallen. Een paar keer liet ik de politie komen, maar op een gegeven moment was ik dat zat.” „Ik vind Den Haag een fijnere stad dan Amsterdam. Daar zat ik op de Nationale Balletacademie en als ik dan klaar was, vond ik het prettig om steeds weer terug te kunnen naar Den Haag. Hier doet iedereen zijn eigen ding, mensen letten niet zo op elkaar en daar hou ik wel van. Ook de vele kleine zaakjes hier in de stad zijn zo fijn. Bijzonder is ook dat verschillende groepen allemaal hun eigen plek lijken te hebben in de stad. Op het Plein zitten op de terrasjes allemaal zakenmensen, gemeentebambtenaren en zo en op de Grote Markt zitten meer de alternatieve mensen. De sfeer is daar heel anders. Het uitgaansleven in Den Haag is wel een beetje saai, omdat alles vrij vroeg dichtgaat. Toch heeft deze stad echt mijn hart gestolen. Daar, in de Grote Kerk, heb ik met kerst 'De Notenkraaker' gedanst. Dat is zo speciaal op zo'n plek.”

Workshops

Florence Rapati heeft haar eigen bedrijfje, Flow Performing Arts. Ze geeft regelmatig dansworkshops, doet met andere dansers die ze uit het circuit kent optredens in binnen- en buitenland en geeft les aan peuters, kleuters, tieners en volwassenen. „Ik heb ook actrice Halina Reijn nog een keer les gegeven. Voor een toneelstuk moest ze de tarantella leren en daar huur-

den ze mij voor in.”

In Den Haag heeft ze geen vaste dansstudio. Ze huurt er steeds eentje als ze voor optredens moet repeteren. „Er is een heel leuk theater in de stad, De Nieuwe Regentes, dat een soort partner van ons is geworden. Ze hebben daar ook een grote studio, waar we mogen repeteren. Zij vinden het ook leuk dat er door ons een jonger publiek naar hun theater komt.”

Cool

„Ik wil met de educatieprojecten die ik doe echt graag een brug slaan tussen cultuur en jeugd. Praten over klassieke dans vinden tieners natuurlijk niet zo cool, maar als ik het dan mix met breakdance, is het opeens een stuk cooler. Op een middelbare school danste ik een keer een stukje klassiek op spitzes en dan hoorde je die tieners zeggen: 'gave schoenen man'. Dat vond ik zo grappig. Ze keken uiteindelijk wel en waren nog stil ook, dus kwam het toch bij ze binnen. Een andere keer had ik er een beatboxer bij en dat vonden ze echt heel leuk. Met Het Nationale Ballet heb ik een keer een project gedaan dat 'Zwanemeer Bijlmermeer' heette en toen is mijn liefde voor educatieprojecten begonnen.” De laatste jaren volgt Florence regelmatig masterclasses om diverse andere dansstijlen te leren die ze in haar workshops en

educatieprojecten kan gebruiken. „Ik ben natuurlijk klassiek geschoold en dat is een fijne basis voor alle andere stijlen. Alleen hiphop blijf ik moeilijk vinden. Daarmee ga je met je lichaam meer naar de grond, terwijl ik als klassiek danseres altijd gewend ben de hoogte in te gaan. Al die dansstijlen zijn bijzonder, maar klassiek blijft toch mijn basis, vooral de neoklassieke stijl van George Balanchine. Op spitzes staan is natuurlijk allang geen probleem meer, al had ik onlangs na drie uur repeteren en een fotoshoot na afloop wel blaren op mijn tenen. Maar ik ben van jongs af aan al gewend om met pijn gewoon door te dansen, dus dat kan ik wel aan.”

„Wel zijn mijn voeten inmiddels heel lelijk geworden, vind ik. De knokkels steken naar buiten, waar dat niet hoort. Ik begon met ballet toen ik bijna vijf was, maar mocht pas vanaf mijn tiende op spitzes dansen. Toch zijn mijn botten daardoor wel wat vergroeid. Vroeger was er wel een periode dat ik bij Het Nationale Ballet wilde, maar ik realiseerde me dat ik daar niet gelukkig zou worden. Vermoedelijk zou ik dan toch niet verder zijn gekomen dan het corps de ballet en had ik nooit echt mijn ding kunnen doen. Ik heb vanaf mijn tiende op het Conservatorium en vanaf mijn achttiende op de Nationale Ballet Academie een goede scholing gehad

en kan echt wel wat. Dat wil ik dan kunnen laten zien en met mijn eigen gezelschap kan ik ook solo's en pas de deux doen en dus wat zichtbaarder zijn. Bovendien is er nu ook nog een beetje ruimte voor een sociaal leven en bij een groot gezelschap heb je dat bijna niet.”

Mata Hari

In juni is haar nieuwste project klaar, een documentaire waarin ze in de huid kruipt van Mata Hari, de beroemde danseres die in de Eerste Wereldoorlog door de Fransen schuldig werd bevonden aan spionage voor de Duitsers en wegens hoogverraad in 1917 werd gefusilleerd. Het is dit jaar honderd jaar geleden dat ze ter dood werd gebracht. De documentaire komt dit najaar in roulatie. Hoe kwam ze bij dit project terecht? „Ik doe als danseres soms ook wel mee aan muziekclips. Een keer deed ik een pas de deux voor een clip en de maker daarvan, Machiel Amorison, bleef me in de jaren daarna volgen. Een Amerikaanse filmproducer, die hij kende, wilde een documentaire maken over Mata Hari. Toen zei Amorison dat hij wel iemand wist voor de rol van Mata Hari. Na een proefopname werd ik aangenomen.”

„Het grappige is dat Mata Hari eigenlijk helemaal niet zo goed kon dansen. Zij was meer bekend om haar verleidingskunsten en charmes dan om haar techniek. Voor die documentaire moest ik me dus af en toe wel echt inhouden om alles niet technisch perfect te doen. Dat was heel raar in het begin. Het was ook echt spannend om

te doen, omdat ik nog nooit eerder had geacteerd. Ik hoefde gelukkig niet te praten, alleen te dansen en bepaalde scènes zonder woorden uit te beelden. Voor één echte blootscène in bed had ik een stand-in. Ik wil niet dat ik er later last mee krijg in mijn carrière, want als iemand daar screenshots van maakt, weet je maar nooit waar die beelden terecht komen.” Wel vond ze het geweldig om deze bijzondere vrouw uit te beelden. „Wat zij allemaal deed om te overleven, is heel bijzonder. Het was een hele sterke vrouw met een enorme wilskracht.”

Stemmen

Weet ze al wat ze op 15 maart gaat stemmen? „Nee, ik twijfel nog steeds een beetje. Ik overweeg D66, maar denk dat het deze keer misschien beter is om strategisch te stemmen, omdat ik echt niet wil dat de PVV de grootste partij wordt. Gelukkig lijkt niemand met Wilders te willen gaan samenwerken.”

Tekst: Hanneke van den Berg
Foto: Walther Vlaanderen